

Kim Vu

>

>

>

> THỜI CỐA MỘT LINH MỤC HỒP HỒI GỬI CHO CHÚA

>

>

>

> "Con sẽ rờng, vào giờ sau hết, con sẽ có chung một ý tưởng như mẹ con đã có khi bà lìa đời. Ý tưởng đó là, con chết mà thấy mình chết có công nghiệp gì, có thể nói là trơng tay, vì không gì Chúa gửi đến mà lại quá sốc con..."

>

>

>

> Cha José Luis Martín Descalzo người Tây Ban Nha, một phóng viên, một nhà văn, cũng là con út trong một gia đình công giáo đạo đức nghiêm túc. Ngài tốt nghiệp khoa Luật và Thần Học của Đại Học Giáo Hoàng Grêgôriô tại Rome, thi phong linh mục năm 1953. Ngài làm việc trong các cách giáo xứ và giám đốc tại một công ty kỹ thuật; và trong thời gian đi ra Công Đồng Vatican II, cha José Luis Martín Descalzo là một thông tin viên.

>

>

>

> Là một nhà báo, cha José đã đi vào hành nghiệp với các chí khác nhau và một chương trình truyền hình. Ngài đã viết nhiều tác phẩm văn chương, một số được biết đến nhiều như là "Cuộc Đời và Mưu Nhiếp của Chúa Giêsu thành Nazareth", "Nhật ký Lý Do Đời Sống", "Nhật ký Lý Do Đời Hy Vọng", "Nhật ký Lý Do Đời Yêu Thương" và "Nhật ký Lý Do Cho Đời Sau", với những tích hợp nhiều để các liên quan đến các biến cố thế kỷ và cuộc sống thế kỷ ngày.

>

>

>

> Cha José Luis Martín Descalzo đã dâng hiến mình cho thiên chức linh mục; ngài nguyện trung thành với một cách sống nghiêm túc. Thời lúc còn trẻ, trải qua những cơn đau tim và thần suy nghiêm trọng, ngài đã phải nhập viện nhiều năm. Sống trên vãn những giờ khắc hiên tại Chúa ban, Ngài không ngừng toát ra niềm hy vọng cho đời lúc lìa đời tại Madrid ngày 11 tháng 6 năm 1991. Ở đây, chúng tôi xin gửi thiêu bài viết cuối cùng của ngài trước khi ngài ra đi, đó là một lá thư gửi cho Thiên Chúa, chết chết như một tâm tình quý giá đáng cho chúng ta nghiên cứu và chia sẻ.

>

>

>

> "'Con cảm ơn Chúa', những lời này sẽ gói trọn tất cả những gì con muốn gửi đến Ngài, lời Thiên Chúa, tình yêu của con; bởi vì, đó cũng là tất cả những gì con muốn thưa lên cùng Chúa, 'Cảm ơn Chúa', 'Cảm ơn Chúa'. Đời người chầm núi cao nhất của 55 năm đời mình, con nhìn lại và đời người không thấy gì khác ngoài những dãy núi trùng trùng điệp điệp của tình

lòng tin thác tạ a hớ món bánh kem mà mẹ con luôn luôn dọn sẵn sau bữa cơm chiều, mẹ tón gì đó gọi n nhữ chừ c chừ n không thừ không có; hôm nào không có bánh kem thì thừ t đừ n giừ n, chừ vì không có trừ ng chừ không phừ i tình yêu đang thiừ u đi. Con cũng hừ c biừ t rừ ng, đau khừ là mẹ t phừ n cừ a cuừ c vui; đau khừ không phừ i là mẹ t lừ i nguyừ n rừ a nhừ ng là mẹ t phừ n cho cái giá cừ a sừ sừ ng, mẹ t đừ u gì đó vừ n không bao giừ đừ đừ lừ y mẹ t niừ m vui cừ a chúng con.

>

>

>

> Nhừ từ t cừ nhừ ng đừ u ò y, giừ đây con cừ m thừ y thừ n thùng khi nói lên và rừ ng, cừ n đau không làm con đau, đừ ng cay không làm con cay đừ ng. Đừ cừ c nhừ thừ , không phừ i vì con can trừ cừ ng nhừ ng đừ n giừ n chừ vì ngay từ từ m bé, con đã hừ c nhìn ngừ m nhừ ng khía cừ nh tích cừ c cừ a cuừ c sừ ng và từ p bừ c đi trong nhừ ng vùng từ i tắm; đừ rừ i khi chúng ò p đừ n, chúng không quá tắm từ i nhừ ng chừ hừ i xám mẹ t chút. Mẹ t ngừ cừ i bừ n khác vừ a viừ t cho con trong mừ y ngày qua rừ ng, con có thừ chừ u đừ ng đừ cừ c viừ c lừ c máu cùng lúc khi "con say Chúa." Đừ u này, vừ i con, xem ra hừ i quá đáng và cừ cừ ng đừ u. Bừ i vì ngay từ thuừ nừ m nôi, con đã ngừ t say vừ i sừ hiừ n đừ n từ nhiên cừ a Ngàì, lừ y Chúa, và trong Ngàì, con luôn cừ m thừ y cừ ng cấp đừ chừ u đau đừ n hoừ c cũng có thừ chừ vì đau đừ n thừ t sừ Chúa đã không giừ i đừ n cho con.

>

>

>

> Đôi khi con nghĩ, con thừ t "quá đừ i may mừ n." Các thánh đã dâng Chúa bao đừ u lừ n lao, còn con, đã không bao giừ có gì đáng giá đừ dâng Ngàì. Con sừ rừ ng, vào giừ sau hừ t, con sừ có chung mừ t ý từ cừ ng nhừ mừ con đã có khi bà lia đừ i. Ý từ cừ ng đó là, con chừ t mà thừ y mình chừ ng có công nghiừ p gì, có thừ nói là trừ ng tay, vì không gì Chúa giừ i đừ n mà lừ i quá sừ c con; cũng không phừ i ngay cừ sừ cô đừ n hay phiừ n muừ n Chúa trao cho nhừ ng ai thừ c sừ thuừ c vừ Ngàì. Tha lừ i cho con, nhừ ng con sừ làm gì đây khi Chúa không bao giừ bừ con? Đôi lúc con cừ m thừ y xừ u hừ khi nghĩ rừ ng, con sừ chừ t mà không đừ cừ c ò bên Chúa trong vừ cừ n Ôliu, không đừ cừ c trừ i qua hừ p hừ i cừ a mình trong vừ cừ n cây đừ u. Chừ bừ i Chúa, con không hiừ u từ i sao, không bao giừ đừ con vừ ng mừ t trong các Chúa Nhừ t Lừ Lá dù con phừ i nừ m bừ nh viừ n triừ n miên. Thi thoừ ng, trong nhừ ng giừ c mừ anh hùng cừ a mình, con từ ng nghĩ táo bừ o rừ ng, lừ ra con cừ n trừ i qua mừ t cuừ c khừ ng hoừ ng đừ c tin đừ từ chừ ng từ cho Chúa thừ y. Ngừ cừ i ta nói, lòng tin đích thừ c đừ cừ c chừ ng từ nừ i thừ p giá đang khi con chừ a bao giừ gừ p phừ i bừ t kừ mừ t thừ p giá nào ngoài đôi tay mừ n trừ n đừ u hiừ n cừ a Ngàì.

>

>

>

> Đó chừ ng phừ i vì con từ t lành hừ n nhừ ng ngừ cừ i khác. Từ i lừ i tiừ m ò n trong con, nó sâu sừ c làm sao... Chúa vừ i con cùng biừ t. Sừ thừ t là ngay cừ vào nhừ ng thừ i khừ c từ i từ nhừ t, con vừ n chừ a trừ i nghiừ m đừ cừ cái nghiừ t ngã cừ a bóng từ i sừ đừ , bừ i lừ , ánh sáng Chúa đã đêm ngày chiừ u soi con. Ngay trong khừ đau, con vừ n thuừ c vừ Chúa; quừ vừ y, tình yêu Chúa dành cho con xem ra càng tăng thêm mừ i khi con lừ i từ i nhiừ u hừ n.

>

>

>

> Con cũng đã tạ a nừ cừ ng vào Chúa suừ t nhừ ng thừ i đừ m bách hừ i và khó khăn. Chúa biừ t, ngay cừ trong nhừ ng chuyừ n thừ gian, thì ò đó, bên con, luôn luôn có nhiừ u ngừ cừ i từ t hừ n kừ bừ i

phần. Vì lẽ, cảm ơn vì lòng hi vọng, con là niềm hạnh phúc cho mọi người. Con thật may mắn vì sự đời không bao giờ phớt lờ hạnh phúc của con; và quan trọng nhất, sự đời không bao giờ có thể làm nổi tâm con cay đắng. Ngay đến nỗi hạnh phúc trên đời cũng làm gia tăng trong con sự khát khao hạnh phúc nên trăn trở và kết quả là, con có những người bạn hết sức tốt nghiệp.

>
>
>

> Rồi, Chúa đã gọi con, kẻ đi u thay! Con là linh mục, một đi u không thể, Chúa biết đi u đó... những việc con, con biết, thật nhiều mà u. Hôm nay hẳn con không còn niềm huy hoàng với mọi tình trạng như những thuở trước; những may thay, thánh lễ đã không bao giờ chỉ là một thói quen thờ phụng và con vẫn cứ lên mọi khi gọi tên. Con vẫn cứ cảm nhận niềm vui vô bờ khi đang ở đây để có thể nâng đỡ những khác, cũng như niềm vui hiếm hoi đến để rao truyền danh Chúa cho anh em. Chúa biết, con vẫn cứ sụt sùi khóc mọi khi đến lễ dâng lễ a con hoang đàng; nhưng Chúa, con vẫn xúc động mọi lễ Kinh Tin Kính để phần nói đến cuộc khổ nạn và cái chết của Chúa.

>
>
>

> Dĩ nhiên, quà tặng lớn nhất của Chúa là chính Con Mẹ, Chúa Giêsu. Ngay cả khi con là con người đáng thờ phụng nhất hoặc khi khổ đau vẫn cứ đeo bám con mọi ngày trong đời thì con biết rằng, con sẽ chẳng nhận được Chúa Giêsu mà vượt qua chúng. Vì lẽ ý thức Chúa đã nên một người như chúng con giúp con giao hòa với những bất hạnh và trăn trở của mình. Vậy tại sao lại có thể buồn một khi biết rằng, Chúa đã ban cho những bậc trên hành tinh này. Còn gì đâu dằng hẳn vì cái chiêm ngắm khuôn mặt sự u bi của Mẹ Maria?

>
>
>

> Hẳn con đang hạnh phúc, sao mà không hạnh phúc được? Con đang hạnh phúc ngay đây đâu đang ở ngoài vinh quang thiên đàng. Chúa hãy nhìn xem, con đâu sợ chết, những con không vì đời đó. Liệu con được gặp Chúa hẳn khi đời đó so với bây giờ không? Thật là kẻ đi u, có thiên đàng ngay khi chúng con có thể yêu mến Chúa. Cabodevilla, bạn con, nghĩ đến một đi u gì đó khi nói, "Chúng ta sống chết mà không biết đâu là quà tặng tuyệt vời nhất của Chúa, hoặc Chúa yêu mến chúng ta hoặc Chúa cho chúng ta mến yêu Ngài."

>
>
>

> Vì lý do này, con đau lòng biết bao khi ai đó coi thờ phụng cuộc sống của họ. Quả thật, mọi người chúng con đang làm một đi u gì đó cao hơn vô vàn so với phần mình, phạm phụ tử; đó là yêu mến Chúa và cảm nhận tác động của Chúa trong việc kiên trì ở một tòa nhà bát ngát bao la của tình yêu.

>
>
>

> Con cảm thấy không hẳn khi nói rằng, chúng con làm vinh quang Chúa ở thế gian này; nói thì thật quá đáng. Con tin rằng, con sẽ vui thú a khi con gọi đi u vào tay Chúa để Chúa có thể nắm lấy con, thật thôi. Vì lẽ nói rằng Chúa sẽ ban thiên đàng cho chúng con như một phần thưởng

khi bạn con thắm cảm ơn. Phần thưởng cho cái gì đây? Chúa thưởng đó khi bạn ban thiên đàng và cho chúng con cảm thấy mình xứng đáng với điều đó. Chúa quá biết, chỉ tình yêu mới có thể đáp ứng tình yêu. Hạnh phúc không là kết quả cũng không là hoa trái của tình yêu; tình yêu thì nó là hạnh phúc. Nhận biết Chúa là Cha của con, và đó là thiên đàng. Dĩ nhiên, Chúa không cần cho con cảm ơn, nguyên vì cho con yêu mến Chúa đã là quà tặng lớn lao cho con, Chúa không thưởng cho con nữa.

>

>

>

> Vì tất cả điều này, lấy Chúa, Thiên Chúa của con, con đã muốn nói với Chúa và với Chúa trong cuốn sách "Nhưng Lý Do Để Yêu Thiên Chúa" của con. Chúa là cùng đích và là lý do duy nhất cho tình yêu của con, con không còn lý do nào nữa. Sẽ không có bất cứ hy vọng nào cho con nếu không có Chúa. Niềm vui của con sẽ được tìm thấy ở đâu, dựa trên cái gì, nếu không có Chúa. Nhận biết tình của con sẽ vô vọng nhất nếu biết bao nếu không được chấp nhận trong tình yêu Chúa. Chúa cho con sự cảm nhận và cuốn hút đi con biết rõ rằng, niềm vui duy nhất của con là nhận biết phát ngôn nhân loại đi lên danh Chúa mãi mãi. Và nhận biết, con thanh thản ra đi.

>

>

>

> Con, José Luis Martín Descalzo"

>

>

>

> Luisa Restrepo - Lm. Minh Anh dịch từ catholic-link.org (tonggiaophanhue.org 28.04.2020)

>

>-----